

тиганя. (Счупва яйцето надъ тиганя, но отъ него изкача весело пиленце, което вежливо се покланя на Пинокио).

Пилето. Благодаря ви, господине, че ме избавихте отъ труда, само да си счупя черупката! Да сте живъ и здравъ, поздравете домашнитѣ си, до виждане! (Исхвърква презъ отворения прозорецъ)

Пинокио. (Дълго стои очудено съ черупката въ ржка. Заплаква, започва да рита и вика.)

Право казваше шурецътъ. Ако слушахъ така, ако той сега беше при мене, нѣмаше да умирамъ отъ гладъ. Ахъ какво грозно нѣщо е гладътъ. Сега не ми остава нищо друго освенъ да отида на улицата да прося. (Свѣтка се и гръми.) Олеле! . . . Дъждъ ще вали! По-скоро до като не сж заспали съседитѣ. Все ще се намери нѣкой милостивъ човѣкъ, който да ми даде малко хлѣбъ. (Свѣтковица и гръмъ. Излиза бързо).

Завеса.

Край на II-ра картина. (Следва).

Гигантски костенурки.

Едни отъ гигантскитѣ костенурки сж Слоновитѣ костенурки. Въ сегашно време тѣ се вѣдятъ въ малко количество на Маскаренскитѣ и Галапагоскитѣ острови, но още въ 15 и 17 вѣкове сж населявали островитѣ на Великиятъ и Идийскиятъ океани, въ такива количества, че по разказитѣ на матроси отъ онова време, срещали сж се мѣстности, кждѣто е трѣбвало да се ходи по черупкитѣ на тѣзи костенурки.

Търговцитѣ започнали да ловятъ слоновитѣ костенурки, когато се убедили, че месото имъ е хранително и вкусно. Консервенитѣ фабрики въ Англия и до сега пушатъ въ продажба голѣмо количество консервирано костенурчено месо. А било е време, когато тѣ сж консервирали изключително месо отъ слонови костенурки.

Неразумното изтрѣбление на тѣзи костенурки ще стане причина, щото тѣ да изчезнатъ съвършенно. А тѣ сж любопитни екземпляри отъ животинското царство. Тѣ се явяватъ като свръзка съ онази епоха отъ